

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrvm S. Macrae Virginis, quod præclarè consummauit Anno Salutis
303. in persecutione Diocletiani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

chrymarum vi futuram patriæ cladem deplorant: ille tota mente ad cælestis patriz quiete aspirans, transitum suum propalari iussit, ne matris sua agnitione prolata, orationis quoque sua via differerentur. Sicque & dierum & bonorum operum plenus, migravit ad Dominum, Ann. Domini, millesimo sexagesimo sexto: cum renasset annis viginti tribus, mensibus sex, & diebus viginti septem, pridie Nonas Ianuarias: cum quæ tota pariter Anglorum felicitas ruit, peribertas, vigor omnis interiit.

Miraculis post mortem. Ab obitu, multis clarus miraculis fuit. Corpus eius humo erutum, trigesimo tertio à sepultura anno, non modò integrum & incorruptum, sed mnibus iuncturis suis flexibile repertum est. Quodque maximè auget miraculum, vestes ab omnissimatore & putredine alienissimæ, in sarcophago inventæ. Vnde ingenti motus admiratione antifabri Roffensis, pia deuotionis accensus desiderio, capillum sibi euellere cogitauit. Sed ille firmus habens, sanctam illius voluntatem illusit. Fertur mulier quædam, festiuam illius solennitatem annuam seruilibus contemptim operibus prophanaret: paralyticis morbo miserè percussa fuisse; quæ facti pœnitens, ut in conspectum S. corporis perducta fuit: sanitatem recepit.

Vide C. Bar.
Not. in mag.
tyr. Rom.
Item Tom.
2. Annal.

MARTYRIVM S. MACRAE VIRGINIS,
quod præclarè consummavit Anno Salutis 303,
in persecuzione Diocletiani.

¶. Ianuarij.

RICHTIVS Varus Præses, Diocletiano impo-
rij sceptra moderante, ciuitatem Augu-
nam ingressus, Macram virginem, libera
voca

voce incredulis Christi fidem annunciantem cō-
Incredulis
perit. Cui Præses, cū minis tūm blanditijs dijs
Christi fide
immolare persuadere conatus, vt virginis pectus
annunciat.
Christi amore vehementer incensum, summum
impietatis scelus, constanti animi pietate respue-
re animaduertit, præcipiti furore succensus, post
plagas multiplices, & ignis incendium fœliciter
^{Post varia}
superatum, crudeli mente mamillas ei abscindi,
supplicia in
deinde carceris squalori, omni lucis beneficio de-
carcerem
stituti, mancipari; & extrema rerum omnium in-
opia vexari iussit. Sed misericors Dominus, qui
humano desitutis solatio, diuina plerumque o-
pe adesse solet, noctis intempestæ silentio, carce-
ris tenebras admirabili lucis splendore fugauit.
& ecce, venerada admodum canitie senex coram In carcere
astitit, & diuina quadam suavitate verborum, cer-
tamen leniens, ad firmissimam spem salutis eam
excitauit. Ego enim (inquit) integrum corpori tuo
sanitatem restitutus adsum. Cui Virgo, Abst ut
propter vile hoc corpusculum, clarissimam iusti-
tia coronam, omnibus pro Christi gloria virili-
decentantibus constitutam, negligam; Verum ta-
men clementissimus Deus, potens est utriusque
hominis sanitatem, ad inimicorum nostrorum
confusionem, maioremque nominis sui gloriam
mihi praestare. His dictis, summa animi venerati-
one corpore in terram prostrato, ardentes Chri-
sto lachrymas fudit: & oratione completa, claris-
fimo Dei beneficio, corporis integritatem conse-
quuta est.
Sanitatem
corporis,
multis sup-
plicijs affe-
cti, diuinitus
cōequitur.
Altero autem die, vt Præses eam tribunalij suo
oblaram, forma & viribus integerrimam vidi.
Tribunalij
Quis tibi hoc, inquit, sanitatis & pulchritudinis
beneficium contulit? Tum Virgo toto ad hila-
ritatem vultu composto: Notum tibi sit, ait,
O Præ-

HO. VITA S. MELANII

Præses, me hæc ipsa, quæ vides, sola Christi creatoris mei benignitate & potentia, consequam esse. Et Præses, Adhuc Christum auribus me ingerere pergis? Ego te nouis supplicijs, ab illi confessione nominis, statim reuocabo. Cui Virg Perge, inquit, sic enim me voti mei compotencies. Tum Præses, acutissimas testas, cum rutilis prunarum ardore parari, & in ijs tenerrimum gnis corpus voluntari iussit. At sue virtutis ob eius ignis, non potuit castum virginei corporis bitaculum inflammare: sed toto in Deum spiritus absorpta, placidè ad Dominum migrauit.

VITA S. MELANII CONFESSORI

& Rodonensis Episcopi, qui floruit temporibus Clod uel Francorum regis, circa annum Domini 507, terfuitq; Concilio primo Aurelianensi. Ex ea, quo in antiquis M.S. Codicibus, Cui per omnia confem Petrus de Natalibus. Fuere autem & duo alii eiusdem nominis Episcopi, unus quidem Veromandenensis, alter vero Rhotomagen sis.

6. Iauuazij.
Patria eius.

Claret mi-
sæculis.

Sollicitudo
& charitas
in subditos.

MELANIVS Rodonensis Antistes, Venerans villa, cui Plautio nomen, oriundus inter cætera virtutum insignia, maximus aduersus dæmones potentia viguit. Vnde frequenter ad eum, maliginis obsessi spiritibus confluunt, quos ille mira facilitate curabat. Excubabat pro subditorum salute, in oratorio suo Plautio ingerens, assiduisque à Deo precibus & lachrymis, contra dæmonum infidias, opem implorabat. Accidit vero die quadam, ut quidam obsesus, rabie desperationis adactus, laqueo vitâ abrumperet. Quod

simul clamta modi expia Ta iugit imm reliqu auxil mes facru

VIT copi

A nihili tum crare labo hunc & m bili ven tutu qua bena